Dosarul nr. 5r-4474/2025
PIGD: 4-25103339-12-5r-21072025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

31 iulie 2026 *****
Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana
În componența:
Președintele ședinței,
Judecătorul Denis Guzun
Grefier Dorin Ialovoi
În lipsa:
Agentului constatator Victoria Curajos
Petiționarei Gheorghe Purcel
(citarea legală efectuată)

examinând în ședința de judecată publică, în limba română, contestația depusă de **Gheorghe Purcel împotriva procesului - verbal cu privire la contravenție seria MAI06 988027 din 10.06.2025** și decizia de sancționare, întocmit de către agentul constatator din cadrul IP Ciocana, Victoria Curajos, pe semnele contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, prin care a fost sancționat cu amendă în cuantum de 750 unități convenționale, ceea ce reprezintă echivalentul sumei de 37 500 lei, instanța de judecată,

C O N S T A T Ă:

Prin decizia agentului constatator al IP Ciocana – Victoria Curajos din 10.06.2025, Gheorghe Purcel a fost tras la răspundere contravențională și sancționat conform art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional pentru faptul că, *la data de 01.01.2024, ora 00:00, aflându-se pe adresa *****, sectorul Ciocana, ***** c*****, cet. Gheorghe Purcel în perioada 01.01.2024-31.12.2024, urmare a implementării de către organizația criminală „ȘOR„ a unui mecanism de corupere electorală prin intermediul conturilor bancare deschis în cadrul Băncii Comerciale din Federația Rusă, Promsviazibank, a primit pentru sine (sau pentru altă persoană) transferuri în ruble ruseşti în vederea determinării persoanei, adică pe sine (sau a terței persoane), pentru a vota candidatura unui anumit concurent electoral, precum și pentru alegerea opțiunii „Nu” în cadrul referendumului Constituțional din toamna anului 2024.*

Petiționarul, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție din **10.06.2025**, la data de ***30.07.2025***, a depus o contestație prin care a solicitat anularea acestuia, motivând că nu există faptul contravenției în acțiunile sale. De asemenea, a invocat că vinovăția sa nu a fost demonstrată, solicitând încetarea procesului contravențional.

În ședința de judecată petiționarul, Gheorghe Purcel, nu s-a prezentat, deși a fost citat legal și nu a comunicat instanței motivele neprezentării.

În ședința de judecată agentul constatator, Victoria Curajos, nu s-a prezentat, deși a fost citat legal și nu a comunicat instanței motivele neprezentării.

În aceste condiții, având în vedere că părțile au fost citate legal, instanța, în temeiul art. 455 alin. (2) și (3) din Codul contravențional, a dispus examinarea cauzei contravenționale în lipsa petiționarului și a agentului constatator, cu remiterea copiei hotărârii acestora.

Examinând contestația și verificând procesul verbal cu privire la contravenție dedus judecății sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege, pentru valabilitatea sa în coroborare cu mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată constată următoarele.

În fapt, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție, agentul constatator din cadrul IP Ciocana, Victoria Curajos, a constatat că Gheorghe Purcel, la data de 01.01.2024, ora 00:00, aflându-se pe adresa *****, sectorul Ciocana, ***** c*****, cet. Gheorghe Purcel în perioada 01.01.2024-31.12.2024, urmare a implementării de către organizația criminală „ȘOR„ a unui mecanism de corupere electorală prin intermediul conturilor bancare deschis în cadrul Băncii Comerciale din Federația Rusă, Promsviazibank, a primit pentru sine (sau pentru altă persoană) transferuri în ruble rusești în vederea determinării persoanei, adică pe sine (sau a terței persoane), pentru a vota candidatura unui anumit concurent electoral, precum și pentru alegerea opțiunii „Nu” în cadrul referendumului Constituțional din toamna anului 2024, prin ce ar fi comis contravenția prevăzută de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional și anume: „Coruperea electorală pasivă”, adică „Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune”.

În conformitate cu art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă, în condițiile art. 447^1 alin. (8).

Instanța reține că, din materialele dosarului contravențional prezentate de agentul constatator, nu rezultă existența unei dovezi privind expedierea sau înmânarea către Gheorghe Purcel a procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare. Lipsesc înscrisuri din care să rezulte că aceste acte i-au fost comunicate petiționarului în condițiile prevăzute de lege. În aceste împrejurări, instanța constată că nu există temei pentru a reține că termenul de contestare a început să curgă de la o dată anterioară depunerii contestației. Prin urmare, contestația urmează a fi considerată depusă în termenul prevăzut de art. 448 alin. (1) din Codul contravențional.

În drept, instanța notează că, în conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în privința căreia este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod. Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât și cele care dezvinovățesc persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

Subsecvent, potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea desfășurată de agentul constatator de colectare și administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată ori în alt organ spre soluționare. Conform art. 400 alin. (1) din Codul contravențional, contravenția prevăzută la art. 47^1 se constată și se examinează de către poliție. Pe cale de consecință, procesul-verbal dedus judecății a fost întocmit de autoritatea competentă.

În continuare, instanța de judecată va supune aprecierii legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție. Astfel, instanța urmează să analizeze dacă în cauză sunt incidente motivele de nulitate absolută a actului atacat, care pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu, în vederea asigurării respectării principiilor legalității și dreptății, consacrate expres de art. 5 și art. 7 din Codul contravențional.

Instanța de judecată remarcă faptul că legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită formă „ad validitatem", cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute de art. 443 din Codul contravențional este impusă agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 din Codul contravențional.

În subsidiar, în conformitate cu prevederile art. 445 alin. (2) din Codul contravențional, este statuat că alte încălcări ale art. 443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot duce la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție doar în cazul în care acestea afectează în mod esențial fondul cauzei.

La caz se impune a preciza conținutul art. 445 alin. (1) din Codul contravențional, care prevede că neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a mențiunilor privind numele, prenumele și funcția agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria și numărul actului de identitate și numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunță la numărul de identificare personal și la evidența automatizată în Registrul de stat al populației, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii și a sediului acesteia, a circumstanțelor comiterii și încadrării juridice a faptei contravenționale săvârșite și a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal.

Instanța de judecată constată că, în prezenta cauză, procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 988027 din 10.06.2025 conține mențiuni contradictorii referitoare la timpul pretinsei săvârșiri a contravenției. Astfel, în procesul-verbal este indicată data de 01.01.2024, ora 00:00, iar în descrierea aceleiași fapte se menționează că Gheorghe Purcel ar fi acționat în perioada 01.01.2024–31.12.2024.

Prin urmare, din cuprinsul actului de constatare nu poate fi stabilit dacă petiționarului i se impută o faptă instantanee, care ar fi fost săvârșită la data de 01.01.2024, ora 00:00, sau o conduită pretins desfășurată pe întreaga perioadă 01.01.2024–31.12.2024. Agentul constatator nu a explicat această neconcordanță și nu a individualizat data sau perioada concretă în care ar fi fost primite pretinsele transferuri bănești. Or, indicarea concomitentă a unei date exacte și a unei perioade de un an, fără precizarea momentului concret al fiecărei acțiuni imputate, nu echivalează cu indicarea clară și neechivocă a timpului săvârșirii faptei în sensul art. 443 alin. (1) lit. d) din Codul contravențional.

Instanța reține că timpul săvârșirii faptei reprezintă un element obligatoriu al procesului-verbal cu privire la contravenție. Indicarea acestuia nu constituie o simplă formalitate, ci permite verificarea existenței contravenției, aplicarea în timp a normei de drept și exercitarea efectivă a dreptului la apărare. În lipsa unei date sau a unei perioade concret individualizate, persoana sancționată este lipsită de posibilitatea de a cunoaște cu exactitate fapta imputată și de a administra probe în apărarea sa.

În speță, agentul constatator a indicat, pe de o parte, data de 01.01.2024, ora 00:00, iar, pe de altă parte, perioada 01.01.2024–31.12.2024, fără a preciza data efectuării pretinselor transferuri, numărul acestora sau momentul în care Gheorghe Purcel le-ar fi acceptat ori primit. O asemenea descriere nu permite instanței să stabilească dacă la momentul pretinsei fapte norma contravențională era sau nu în vigoare și nici să verifice exact circumstanțele de fapt reținute în sarcina petiționarului. Mai mult, instanța reține că prevederile art. 47^1 din Codul contravențional au fost introduse prin Legea nr. 230 din 31.07.2024 și au intrat în vigoare la data de 15.08.2024. În aceste condiții, data de 01.01.2024, ora 00:00, indicată în procesul-verbal, este anterioară intrării în vigoare a normei contravenționale aplicate. Totodată, perioada generală 01.01.2024–31.12.2024 cuprinde atât un interval anterior datei de 15.08.2024, cât și un interval ulterior intrării în vigoare a art. 47^1 din Codul contravențional. În lipsa individualizării momentului concret al pretinsei acceptări sau primiri a mijloacelor bănești, instanța nu poate verifica dacă fapta imputată ar fi fost săvârșită anterior sau ulterior intrării în vigoare a normei contravenționale.

Prin urmare, indicarea contradictorie și neclară a timpului săvârșirii pretinsei fapte constituie o încălcare a cerințelor prevăzute de art. 443 alin. (1) lit. d) din Codul contravențional și afectează în mod esențial dreptul la apărare al petiționarului, precum și posibilitatea instanței de a verifica legalitatea aplicării normei contravenționale în timp. Totodată, instanța reține că această deficiență este cu atât mai importantă în prezenta cauză, deoarece însăși aplicabilitatea art. 47^1 din Codul contravențional depinde de stabilirea cu exactitate a momentului săvârșirii pretinsei fapte. În lipsa acestui element, nu poate fi verificată existența temeiului legal al răspunderii contravenționale și nici respectarea principiului neretroactivității legii. Mai mult decât atât, instanța constată că procesul-verbal și decizia agentului constatator sunt afectate de vicii care împiedică verificarea legalității atragerii la răspundere contravențională a petiționarului.

Astfel, din procesul-verbal cu privire la contravenție rezultă că agentul constatator a reținut că Gheorghe Purcel ar fi primit transferuri în ruble rusești, însă nu a indicat data concretă a fiecărui transfer, cuantumul sumelor pretins primite, numărul și titularul contului bancar beneficiar, identitatea persoanei care ar fi efectuat transferurile și nici modalitatea prin care petiționarul ar fi acceptat ori primit aceste mijloace bănești. Totodată, instanța reține că prevederile art. 47^1 din Codul contravențional au fost introduse prin Legea nr. 230 din 31.07.2024 și au intrat în vigoare la data de 15.08.2024.

În aceste condiții, lipsa indicării timpului concret al săvârșirii pretinsei contravenții împiedică verificarea dacă fapta imputată a fost săvârșită înainte sau după intrarea în vigoare a art. 47^1 din Codul contravențional. Or, în măsura în care perioada reținută de agentul constatator cuprinde un interval anterior intrării în vigoare a normei contravenționale, acțiunile pretins săvârșite în acel interval nu pot atrage răspunderea contravențională, deoarece legea contravențională nu poate fi aplicată retroactiv.

Conform art. 7 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, „nimeni nu poate fi condamnat pentru o acțiune sau o omisiune care, în momentul săvârșirii sale, nu constituia infracțiune potrivit dreptului intern sau internațional”.

Acest principiu presupune că persoana poate fi trasă la răspundere numai pentru o faptă care era prevăzută de lege la momentul săvârșirii ei. În lipsa indicării timpului concret al pretinsei contravenții, instanța nu poate verifica dacă norma contravențională era în vigoare la momentul comiterii faptei și nici dacă aceasta a fost aplicată cu respectarea principiului neretroactivității legii. De asemenea, această deficiență împiedică exercitarea efectivă a dreptului la apărare, deoarece petiționarul nu poate cunoaște cu exactitate împotriva căror împrejurări de fapt trebuie să își formuleze apărarea și ce probe ar trebui să prezinte pentru a combate acuzația. Totodată, instanța reține că, potrivit art. 443 alin. (1) din Codul contravențional, sarcina probei revine agentului constatator, acesta fiind obligat să administreze probe suficiente și concludente care să confirme existența contravenției și vinovăția persoanei.

În prezenta cauză, pe lângă indicarea contradictorie a timpului pretinsei fapte, instanța constată că descrierea conduitei imputate lui Gheorghe Purcel este formulată într-o manieră alternativă, neclară și lipsită de individualizare. Astfel, agentul constatator a consemnat că petiționarul ar fi primit transferuri bănești „pentru sine (sau pentru altă persoană)”, în vederea determinării „persoanei, adică pe sine (sau a terței persoane)”, fără a stabili dacă beneficiarul pretinselor mijloace bănești ar fi fost Gheorghe Purcel sau o altă persoană și fără a identifica această terță persoană. De asemenea, procesul-verbal nu stabilește dacă pretinsele mijloace bănești ar fi fost primite în scopul determinării lui Gheorghe Purcel să exercite într-un anumit mod drepturile sale electorale ori în scopul determinării unei alte persoane. Formularea utilizată de agentul constatator prezintă mai multe ipoteze alternative, fără a indica în mod concret care dintre acestea constituie fapta imputată petiționarului. Totodată, agentul constatator a indicat că pretinsele transferuri ar fi fost primite pentru votarea candidaturii „unui anumit concurent electoral”, fără a identifica acel concurent electoral. Concomitent, a menționat și alegerea opțiunii „Nu” în cadrul referendumului constituțional din toamna anului 2024, fără a preciza dacă pretinsele mijloace bănești ar fi fost oferite pentru una dintre aceste conduite sau pentru ambele. În aceste condiții, procesul-verbal nu individualizează în mod clar scopul special pretins urmărit prin acceptarea sau primirea bunurilor ori avantajelor și nici legătura dintre pretinsele transferuri bănești și exercitarea sau neexercitarea unor drepturi electorale. Agentul constatator nu a prezentat probe suficiente care să înlăture aceste neclarități și să demonstreze, dincolo de orice dubiu rezonabil, data concretă a pretinselor transferuri, cuantumul acestora, beneficiarul efectiv, identitatea expeditorului, acceptarea lor de către Gheorghe Purcel și scopul electoral în care ar fi fost primite.

Raportând toate aceste circumstanțe la materialele dosarului, instanța constată că agentul constatator nu a administrat un probatoriu suficient pentru a demonstra, dincolo de orice dubiu rezonabil, existența tuturor elementelor contravenției imputate petiționarului. În aceste condiții, procesul-verbal cu privire la contravenție nu poate fi apreciat ca fiind întocmit cu respectarea cerințelor prevăzute de Codul contravențional. Instanța reține, astfel, că procesul-verbal cu privire la contravenție nu întrunește exigențele de legalitate și temeinicie impuse de lege.

Totodată, instanța remarcă faptul că agentul constatator avea obligația de a administra toate probele necesare pentru stabilirea completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei, inclusiv a celor care ar putea dezvinovăți persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional. Această obligație rezultă expres din prevederile art. 381 alin. (4) din Codul contravențional. Or, din materialele dosarului contravențional nu rezultă că agentul constatator ar fi stabilit și verificat

datele concrete ale pretinselor transferuri, conturile bancare prin intermediul cărora acestea ar fi fost efectuate, identitatea titularului contului beneficiar, cuantumul sumelor pretins primite și identitatea expeditorului. De asemenea, nu rezultă că agentul constatator ar fi verificat dacă Gheorghe Purcel a avut acces efectiv la contul bancar indicat, dacă a acceptat ori a primit personal respectivele mijloace bănești și dacă acestea au fost oferite în scopul concret al exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale.

În lipsa unor asemenea verificări și a unor mijloace de probă obiective, instanța apreciază că există un dubiu serios cu privire la exactitatea și temeinicia circumstanțelor de fapt reținute în procesul-verbal cu privire la contravenție. Totodată, instanța reține că procesul-verbal reprezintă principalul act prin care este formulată acuzația contravențională, iar toate împrejurările esențiale ale faptei trebuie descrise în mod clar, complet și neechivoc.

În prezenta cauză, agentul constatator nu a indicat în mod clar timpul concret al săvârșirii pretinsei contravenții, nu a stabilit dacă pretinsele mijloace bănești ar fi fost primite de Gheorghe Purcel pentru sine sau pentru o altă persoană, nu a identificat terța persoană și nici concurentul electoral în legătură cu care ar fi fost realizată pretinsa corupere electorală pasivă. Aceste omisiuni și contradicții nu pot fi înlăturate de instanța de judecată prin reformularea acuzației sau prin alegerea uneia dintre variantele alternative consemnate de agentul constatator, deoarece instanța verifică legalitatea și temeinicia actului întocmit de agentul constatator în raport cu acuzația concretă și materialele care au stat la baza emiterii acestuia. Instanța reține că obligația de a demonstra existența contravenției și vinovăția persoanei aparține agentului constatator, iar orice dubiu care nu poate fi înlăturat urmează să profite persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional. În consecință, raportând circumstanțele de fapt stabilite la prevederile art. 443 și art. 445 din Codul contravențional, instanța constată că procesul-verbal contestat este afectat de încălcări care influențează în mod esențial fondul cauzei.

Indicarea contradictorie a timpului săvârșirii pretinsei contravenții, imposibilitatea verificării aplicării în timp a normei prevăzute de art. 47^1 din Codul contravențional, lipsa individualizării transferurilor bănești, a beneficiarului acestora, a persoanei care ar fi fost determinată și a concurentului electoral vizat, precum și lipsa unor probe suficiente care să confirme existența scopului electoral determină concluzia că actul de constatare nu poate fi considerat legal și temeinic. Având în vedere cele expuse, instanța constată că în speță nu au fost respectate exigențele legale obligatorii impuse de prevederile Codului contravențional la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție. În aceste condiții, instanța apreciază că nu mai este necesară examinarea celorlalte motive invocate în contestație și nici analiza celorlalte probe administrate de partea acuzării, deoarece încălcările constatate sunt suficiente pentru soluționarea cauzei.

În continuare, potrivit art. 461 din Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul dintre temeiurile prevăzute la art. 441 sau art. 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional, iar procesul contravențional poate fi încetat și în alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (1), doar dacă se constată că lipsa unei mențiuni în procesul-verbal cu privire la contravenție afectează în mod esențial fondul cauzei și aceasta nu poate fi înlăturată de către instanța de judecată. Raportând circumstanțele de fapt constatate la prevederile legale menționate, instanța reține că procesul-verbal cu privire la contravenție contestat nu întrunește cerințele impuse de Codul contravențional.

Astfel, agentul constatator a indicat concomitent data de 01.01.2024, ora 00:00, și perioada 01.01.2024–31.12.2024, fără a individualiza momentul concret în care Gheorghe Purcel ar fi acceptat ori primit pretinsele mijloace bănești. Această contradicție nu permite verificarea

aplicării în timp a normei prevăzute de art. 47[1] din Codul contravențional și nici stabilirea cu exactitate a împrejurărilor în care se pretinde că a fost săvârșită fapta. Totodată, din materialele dosarului nu rezultă că agentul constatator ar fi individualizat pretinsele transferuri bănești prin indicarea datei, cuantumului, expeditorului, contului beneficiar și a titularului acestuia sau că ar fi verificat dacă respectivele mijloace bănești au fost acceptate ori primite efectiv de Gheorghe Purcel. De asemenea, instanța reține că agentul constatator nu a stabilit dacă pretinsele mijloace bănești ar fi fost primite pentru Gheorghe Purcel sau pentru o altă persoană, nu a identificat terța persoană și nici concurentul electoral pentru susținerea căruia ar fi fost realizată pretinsa conduită contravențională.

În aceste condiții, instanța constată că deficiențele procesului-verbal afectează în mod esențial fondul cauzei și nu pot fi înlăturate în cadrul examinării judiciare, întrucât instanța nu poate completa lipsurile actului de constatare, nu poate reformula acuzația și nici substitui obligația agentului constatator de a administra probe suficiente și pertinente înainte de aplicarea sancțiunii contravenționale.

Prin urmare, instanța ajunge la concluzia că procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 988027 din 10.06.2025 a fost întocmit cu încălcarea cerințelor prevăzute de Codul contravențional, încălcări care afectează în mod esențial legalitatea și temeinicia acestuia.

În consecință, actul de acuzare exprimat prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 988027 din 10.06.2025 urmează a fi declarat nul, iar procesul contravențional pornit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ciocana, Victoria Curajos, în privința lui Gheorghe Purcel, în baza art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, urmează a fi încetat, întrucât încălcările constatate afectează în mod esențial fondul cauzei și nu pot fi înlăturate de instanța de judecată.

În conformitate cu prevederile art. art. 460, 461-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se admite contestația depusă de Gheorghe Purcel.

Se declară nul procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 988027 din 10.06.2025, întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ciocana, Victoria Curajos, pe semnele contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, prin care Gheorghe Purcel a fost sancționat cu amendă în cuantum de 750 unități convenționale, ceea ce reprezintă echivalentul sumei de 37 500 lei, *din motivul admiterii încălcărilor prevederilor art. 443 și ale altor norme imperative din Codul contravențional, care afectează în mod esențial fondul cauzei.*

Se anulează decizia de sancționare adoptată de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ciocana, Victoria Curajos, în privința lui Gheorghe Purcel, în baza art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, cu încetarea procesului contravențional.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs în Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
Judecător **Denis Guzun**